

فرستی به نام جام حذفی

نگاه

شیوانوروی

دسته‌های پایین‌تر نیز این فرصت را می‌دهد تا شانس خود را برای رسیدن به سکوی قهرمانی و همچنین آسیایی شدن محک بزنند. با اینکه استقلال جام قهرمانی را بالای سر برد ولی دیگر فینالیست این رقابت تیمی از دسته یک بود و سودای فتح جام حذفی را هم در سر داشت.
با این حال در این دوره حواشی دیدار پایانی انقدر زیاد بود که کل مسابقات را تحت‌الشعاع قرار داد تا معلوم شود هنوز توانایی برگزاری یک مراسم ساده را هم نداریم.

برای فوتبالی که در آسیا اول است و برای فدراسیونی که به چند ستاره بودنش می‌تازد تأسف‌آور است که یک پای فینال قصد کناره‌گیری از رقابت‌ها را داشت و در فاصله یکی دو روز مانده تا موعد مقرر تکلیف برگزاری یالغوفینال مشخص نبود. به رغم همه این مسائل خوبه‌به‌خونه رودرروی آبی‌ها قرار گرفت تا ماهیت جام حذفی حفظ شود.
درواقع رسیدن خوبه‌به‌خونه به فینال نشان داد که هنوز هم تیم‌های دسته‌های پایین‌تر و با امکانات کمتر نسبت به حریفان پر طرفدار توانایی خلق شگفتی و حذف تیم‌های بزرگ را دارند. به همین خاطر است که نباید از کنار فرصتی که جام حذفی به همه تیم‌های می‌دهد راحت عبور کرد.
در آدوار گذشته این رقابت‌ها همواره تیم‌های مدعی چون سرخابی‌ها حضور داشته‌اند و تیم‌های لیگ برتری مثل سپاهان، تراکتور سراز، ذوب و خیلی‌های دیگر نیز برای صاحب جام نقشه کشیده‌اند ولی بارها ثابت شده که احتمال حذف تیم‌های پرهزینه و اسم و رس‌دار به دست تیم‌های ناشناخته وجود دارد.

این مسئله تنها مختص فوتبال ایران نیست و حتی در لیگ‌های معتبر اروپایی نیز تیم‌های مطرح جهان در مراحل پایانی مجبور به رویارویی با تیم‌های دسته چندی می‌شوند. با این تفاوت که در فوتبال ما حواشی زیاد بر خاصیت جام حذفی سایه انداخته است. چالش‌های ریز و درشت مستطیل سبز در کشورمان این اجازه را به تیم‌هایی می‌دهد تا بر نامرئیزی ویژه‌ای برای این فرصت ایده‌آل داشته باشند. تا جایی که تیم‌های ضعیف‌تر در دسته‌های پایین تنها با تکیه بر انگیزه خود و کسب شهرت مقابل تیم‌های بزرگ‌تر به میدان می‌روند و سرخابی‌ها و سایر تیم‌های پرهزینه هم زمانی که از کسب عنوان قهرمانی در لیگ برتر و کسب سهمیه آسیا ناامید می‌شوند به فکر جام حذفی می‌افتند تا با کسب حداقل یک جام منتقدان را وادار به سکوت کنند. این تمام برنامهریزی مادر رقابت‌های حذفی است؛ رقابتی که امسال به نفع استقلال و به ضرر هواداران تمام شد.
افتتاح جشن قهرمانی آبی‌ها یک بار دیگر ثابت کرد که فوتبال ایران علاوه بر بخش‌های فنی در بخش مدیریت نیز فاصله‌ای نجومی تا حرفه‌ای شدن دارد. در چنین اشفته‌بازاری کنزر کشیدن زودهنگام تیم‌ها داغ شدن بحث‌های حاشیه‌ای و به بیراهه کشیده شدن جام حذفی اتفاق عجیبی نخواهد بود.

از ایران تا انگلستان با شگفتی‌سازان جام حذفی وقتی بزرگان به چالش کشیده می‌شوند

حاشیه فریدون حسن

جام حذفی، جام شگفتی‌هاست. فرصتی برای تیم‌های گمنام و پایین‌تر از سطح اول فوتبال که بیایند و خود را نشان دهند. فرصتی که توانایی‌های خود را ثابت کنند. جام حذفی، جام خلق شگفتی‌های ناب است، تفاوتی نمی‌کند که کجای دنیا برگزار شود، اگر اینجا در ایران تیمی مانند خوبه‌به‌خونه از دسته اول به فینال می‌رسد در انگلستان با آن سطح فوتبال بالا هم تیمی چون لینکولن پیدا می‌شود و به مراحل بالا صعود می‌کند و این در شرایطی است که لینکولنی‌ها بر خلاف خوبه‌به‌خونه دسته اولی ما در دسته پنجم فوتبال انگلستان حضور دارند و فصل قبل کل انگلستان را متعجب کردند. درخشش این دو تیم در رقابت‌های جام حذفی ایران و انگلستان بهانه‌ای شد تا مروری کوتاه به شگفتی‌سازان تاریخ جام حذفی در ایران و انگلستان داشته باشیم.

اکبری، مربی فراموش‌نشدنی

هرچند به‌ندرت اتفاق افتاده که جام حذفی به تیمی گمنام برسد و تیم‌های امدار فوتبال ایران را کورددار کسب آن هستند اما در طول تاریخ برگزاری این جام تیم‌هایی بوده‌اند که با حذف بزرگان نام خود را جاودانه کرده‌اند.
خبیر خرم‌آباد را شاید بتوان اولین شگفتی‌ساز نامید؛ تیمی که در اوایل دهه ۶۰ پرسپولیس تیم بزرگ آن سال‌های فوتبال ایران را از گردونه مسابقات خارج کرد. اتفاقی که هنوز هم در خرم‌آباد با گذشت نزدیک به سه دهه از آن صحبت می‌شود.
جلوتر که بیابیم به ماشین‌سازی تبریز، نون ساری، مس رفسنجان، گل گهر سیرجان، فتح‌تهران و حتی پاس همدان هم می‌رسیم که به‌رغم گمنامی و کمبود امکانات در جام حذفی خوش درخشیدند. در میان این تیم‌ها و مربیان آنها اما نام اصغر اکبری به طوری حتم در ذهن هواداران پرسپولیس و استقلال تا سال‌ها باقی خواهد ماند. این مربی گمنام با دو تیم گمنام در جام‌حذفی مقابل سرخابی‌های پایتخت قد علم کرد. سال ۸۵ اکبری با مقاومت شیراز استقلال را حذف کرد و ۱۰ سال بعد با قشقای شیراز پرسپولیس را تا نامش همیشه در جام‌حذفی باقی بماند.

سین سیل بانک و حشنتاک!

جام حذفی انگلستان هم با دنیایی از این شگفتی‌سازان روبه‌روست. از لینکولن گمنام که در فصل ۱۸-۲۰۱۷ همه را شگفت‌زده کرد که بگذریم می‌توانیم به دهه‌ها و سال‌های دورتر برویم و مثال بزنیم از ساند لندر سال ۱۹۷۲ که در عین ناباوری جام قهرمانی را بالای سر برد یا ویمبلدون ۱۹۸۸ که لیورپول افسانه‌ای آن سال‌ها را حذف کرد.
چستر فیلد دیگر تیمی است که در گمنامی مطلق تا مرحله نیمه‌نهایی جام حذفی در سال ۱۹۹۷ بالا آمد. برات فورد هم در سال ۲۰۱۵ در مرحله یک‌چهارم نهایی چلسی را با هدایت مورینیو چهارگله و حذف کرد. نکته جالب در خصوص تیم‌های گمنام در جام حذفی اینکه همواره حضور در زمین آنها برای تیم‌های بزرگ با ترس و دلهره همراه بوده است. به عنوان مثال گرهام تیلور سرمربی فقید تیم ملی انگلستان در خصوص ورزشگاه سین سیل بانک لینکولن سیتی اظهار نظر جالبی داشته است. تیلور گفته بود: «حضور در این ورزشگاه هر تیم بزرگی را با ترس روبه‌رو و دچار مشکل می‌کند».

گفت‌وگو سعید احمدیان

برای آبی‌ها، لذت بیشتری داشت. آنها با منصوریان شروع خوبی نداشتند اما ما بند شفر آلمانی از این رو به آن رو شدند تا پس از کسب مقام سوم در لیگ، جام قهرمانی حذفی را هم بالای سر ببرند. در گفت‌وگو با حسن روشن پیشکسوت استقلال، روند آبی‌پوشان را از روزهای بحرانی اول فصل تا روزهای خوش پایان فصل بررسی کرده‌ایم.

...

قهرمانی جام حذفی پس از یک آغاز ضعیف برای استقلال خیلی دلچسب بود. به اول فصل برگردیم با توجه به مهره‌های خوبی که استقلال به خدمت گرفت اما تیم با منصوریان شروع ضعیفی داشت، چرا این اتفاق افتاد؟

آقای منصوریان دو اشتباه بزرگ داشت و امیدوارم اگر می‌خواهد دوباره به نیمکت مربیگری تیم‌های بزرگ برگردد، این اشتباهات را تکرار نکند. به هر حال جو تیمی مانند استقلال نسبت به تیم‌هایی مانند فتح فرق می‌کند. زمانی که منصوریان به استقلال آمد یک خودمختاری کاملی را به صورت مجازی برایش درست کردند، بدون اینکه خودش بفهمد. مثلاً بزنهای بزرگی ۲۰ در ۵۰ متر نصب کردند، تمرینات با حضور ۴ یا ۵ هزار هوادار برگزار می‌شد و به منصوریان تلقین شده بود که همه

گزارش دنیا حیدری

رقابت‌های جام‌حذفی فرصت‌مناسبی برای کسب یک جام در طول یک فصل است و البته کسب سهمیه لیگ قهرمانان آسیا از مسیری کوتاه‌تر و با پشت سر گذاشتن تنها پنج بازی؛ فرصتی که البته تیم‌های زیادی قدرش را نمی‌دانند و برخی هم اما بهترین استفاده را از آن می‌کنند.

اما آنچه مسلم است و ثابت شده، رقابت‌های جام حذفی فوتبال ایران، فضایی کاملاً متفاوت از لیگ دارد. به طوری که بارها شاهد اتفاقات نادر در آن هستیم. اتفاقاتی چون رسیدن تیم‌های گمنام رده‌هایی پایین‌تر به مراحل پایانی یا حذف زودهنگام مدعیانی که در رقابت‌های لیگ برتر برای عنوان‌های سی چون قهرمانی می‌جنگند.

قهرمانی ز کورددار قهرمانی

قهرمانی این دوره از رقابت‌های جام حذفی بعد از شش سال به استقلال رسید. تیمی که لیگ را خوب شروع نکرد اما با تحولاتی که شفر آلمانی با نشستن روی نیمکت این تیم ایجاد کرد، موفق شد با کنار زدن گل گهر سیرجان، نساجی مازندران، ایرانجوان بوشهر، نفت آبادان و دست آخر هم خوبه‌به‌خونه، هفتمین قهرمانی خود در رقابت‌های جام حذفی کشور را به دست آورد و رکورد خود را در این زمینه مستحکم‌تر کند. استقلال با این قهرمانی، تعداد قهرمانی‌های خود را در جام حذفی به عدد هفت رساند. حال آنکه پرسپولیس، رقیب دیرینه آبی‌پوشان پایتخت با دو قهرمانی کمتر، در تعقیب این تیم است.

حذف زودهنگام مدعیان

جام حذفی اگرچه یک میاینز کوتاه است برای کسب عنوان قهرمانی و همچنین سهمیه آسیا اما بسیاری از مدعیان لیگ برتری به سادگی هر چه تمام‌تر این فرصت طلایی را از دست می‌دهند؛ اتفاقی که در این دوره نیز تکرار شده و بسیاری

بررسی روند استقلال در فصل ۹۷-۹۶ به بهانه قهرمانی در جام حذفی در گفت‌وگوی «جوان» با حسن روشن

حرکات منصوریان در کنار زمین حواس بازیکنان را پرت می‌کرد!

بازیکنان تلاش بیشتری کردند چون رقم قرارداد وقتی تیم سوم شود یا سیزدهم فرق می‌کند!

ضعف مدیریت زیر سایه قهرمانی حذفی حذف نشود

سجاد آمانیان - ایران

فصل به تیمی مدعی در پایان فصل تبدیل شد؛ راز این موفقیت را در چه می‌بینید؟

قبل از آمدن شفر، بازیکنان یک بازی بدون حضور درموت در رشت مقابل سپیدرود انجام دادند که نشان می‌داد تیم با رفتن مربیان قبلی انرژی‌اش آزاد شده است. با آمدن شفر روند صعودی تیم سرعت گرفت. دست شفر از حیث بازیکن هم خالی نبود، صبر هواداران و تلاش بیش از اندازه بازیکنان سبب شد تا این موفقیت‌ها رقم بخورد. به هر حال رقم قرارداد یک بازیکن وقتی تیم سوم شود یا سیزدهم فرق می‌کند و به همین خاطر هم بازیکن سعی خودش را دوچندان می‌کند تا تیم موفق باشد و قراردادهای بالاتری در سال آینده ببندد. بدنی در تیم در جریان مسابقات مشهود بود. وقتی تیم با یک آمادگی جسمانی خوب مسابقات را شروع نکرد و بازی اول را هم باخت، روحیه تیم به هم ریخت و با توجه به بدسازي نامناسب زمین مصدوم هم داد. هر حرکت مستقلاً پیوند در کنار زمین هم حواس بازیکنان را پرت می‌کرد که حواسشان به بازی باشد یا مربی و به نوعی در بند بودند. نتیجه این مسئله هم باخت‌های پی در پی بود که باعث شد آقای شفر به استقلال بیایند. همتا معتقدم در این زمینه مدیریت باشگاه مقصر بود که نظارتی نداشت و همه چیز قائم به شخص بود و سبب شد تا منصوریان تحت فشار باشد و فدا شود.

با رفتن منصوریان و آمدن شفر شاهد بودیم استقلال به مرور از تیم بحرانی اول کارها را باید خودش انجام دهد. مدیریت جدید هم با توجه به اینکه منصوریان پیش از آمدن افتخاری انتخاب شده بود، کاری به مربی نداشت و منصوریان تک افتاده بود و به تنهایی کارش را انجام می‌داد و خبری از نظارت مدیریت بر عملکرد کادرفنی نبود و منصوریان خودش تصمیم می‌گرفت و خودش انجام می‌داد. همچنین متأسفانه هرچقدر بازیکنانی

گذری کوتاه بر آنچه در جام حذفی گذشت

ر کوردداری استقلال، تاریخ‌سازی دسته‌اولی‌ها

جامی که باز هم از دست رفت

پرسپولیس یکی از مدعیان اصلی جام رقابت‌های حذفی محسوب می‌شد. برآنکو هم از همان ابتدا وعده قهرمانی داده بود. خیلی هم دور از انتظار یا عجیب نبود اگر صدرنشین بلامنازع لیگ که چند هفته قبل از پایان لیگ قهرمانی‌اش مسجل شده بود جام این دوره از رقابت‌های حذفی کشور را نیز از آن خود می‌کرد؛ جامی که جای آن در کارنامه افتخارات برانکو در پرسپولیس خالی است اما سرخیوشان پایتخت نتوانستند موفقیت لیگ را در رقابت‌های جام حذفی دنبال کنند و اگرچه نفت